

Fibrinogeen (P-Fibr)

Kliinilise keemia ja laboratoorse hematoloogia osakond

Fibrinogeen on peamiselt maksas sünteesitav proteiin, millest hüübimisprotsessis moodustub trombiini toimele ning faktor XIII (fibriini stabiliseeriv faktor) ja kaltsiumi juuresolekul fibriin.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Katsuti	9NC-katsuti (helesinine kork)
Säilivus	Plasma toatemperatuuril kaheksa tundi. Plasma tuleb eraldada nelja tunni jooksul peale proovi võtmist (tsentrifuugida 2000–2500 x g juures 15 min).

Proovimaterjal hemostaasi uuringuteks võetakse esimese katsutina (v.a juhul, kui võetakse ka verekülvi).

NB! Proovinõu peab olema täitunud katsutil oleva märgini!

Mistahes kliiniliste erijuhtude (nt hematokrit > 0,55) puhul ja säilitamise/saatmisega seotud küsimuste korral tuleb nõu pidada laboriga.

Analüüsi tegemise aeg: ööpäevaringselt

Analüüsimeetod: koagulomeetriline meetod

Referentsväärtused

0 p - < 3 p	1,92–3,74 g/L
3 p - < 1 k	2,83–4,01 g/L
1 k - < 1 a	0,82–3,83 g/L
1 a - < 6 a	1,62–4,01 g/L
6 a - < 11 a	1,99–4,09 g/L
11 a - < 18 a	2,12–4,33 g/L
≥ 18 a	2,0–4,0 g/L

Näidustus ja kliiniline tähendus

Fibrinogeeni määratakse veritsuse põhjuste selgitamiseks.

Fibrinogeeni sisaldust mõjutavad maksa sünteesimisvõime ja fibrinogeeni tarbimine.

Fibrinogeen kuulub nn ägeda faasi valkude hulka. Fibrinogeeni taseme tõus esineb põletikuliste protsesside, traumade ja kasvajate korral, raseduse lõpus ning suukaudsete kontratseptiivide kasutamise puhul.

Fibrinogeeni taseme langust võib täheldada DIK-sündroomi, trombolüütilise ravi, maksahaiguste, kaasasündinud hüpo- ja düsfibrinogeneemia korral.

Kui fibrinogeeni tase langeb < 1,0 g/L, esineb verejooksu oht.

Kaja Vaagen